

فاشیزم و معامله ی نوین

امروزه دو روش برای نجات نظام سرمایه داری ای که به طور تاریخی محکوم به فنا است، در پهنه ی جهان در برابر هم قرار گرفته است: فاشیزم و معامله ی نوین، در تمام اشکال خود. فاشیزم، برنامه خود را بر پایه ی نابودی ی سازمان های کارگری، نابودی ی رفرم های اجتماعی و زدودن کامل حکومت دموکراتیک، به منظور جلوگیری از قیام در مبارزه ی طبقاتی طبقه ی کارگر، بنا می نهد. دولت فاشیستی به طور رسمی خفت کارگران و به فقر نشانیدن طبقه ی متوسط را تحت عنوان نجات "ملت" و "نژاد" -الفاظ مغرورانه ای که در پناه آن ها، نظام سرمایه داری پوسیده سربلند می کند- در برنامه ی خود قرار می دهد.

سیاست معامله ی نوین در پی نجات دموکراسی ی امپریالیستی، از طریق ارضاء کردن اشرافیت کارگری و دهقانی، در ابعاد کلی ی خود تنها شامل حال ملت های بسیار ثروتمند شده و بنابر این، از این رو شکل عالی سیاست آمریکایی است. حکومت سعی کرده تا بخشی از هزینه ی این سیاست را به گردن انحصارات انداخته و به این ترتیب، مشوق آن ها در بالا بردن دستمزدها و کم کردن ساعات کار گردد، تا به این نحو، قدرت خرید مردم هم بالا رفته و تولید گسترش یابد. «لئون بلوم» کوشید تا این گفتار را به زبان کودکان مدارس ابتدایی ی فرانسوی ترجمه کند. چه تلاش بیهوده ای! سرمایه دار فرانسوی هم مانند سرمایه دار آمریکایی، نه برای تولید که برای

کسب سود، تولید می کند. او برای بالا بردن سهم خود از تولید ملی، همیشه آماده ی محدود کردن تولید و حتی از بین بردن محصولات تولید شده است. برنامه ی معامله ی نوین متناقض است، زیرا در حالی که برای نجیب زادگان سرمایه داری پند و اندرز در مورد مزایای وفور و فراوانی، بر کم یابی را موعظه می کند، حکومت به تولیدکنندگان سوبسید می دهد تا تولیدات خود را کاهش دهند. آیا اغتشاش از این بیشتر ممکن است؟ حکومت منتقدین خود را این چنین مجاب می کند: آیا شما بهتر می توانید مسائل را به پیش به برید؟ اما این همه تنها به این معنی است که تحت سیستم سرمایه داری وضعیت (مردم) نومیدانه است.

برنامه ی معامله ی نوین، باز هم ناسازگاری خود را این طور بروز می دهد که در عین حال که برای سرمایه داران با نفوذ موعظه می کند که فراوان بودن کالا بهتر از کمبود آن است، به آن ها سوبسید می پردازد تا تولیدات خود را کاهش دهند. آیا سردرگمی از این هم بیشتر ممکن است؟ حکومت، منتقدین خود را با این بیان قانع می کند: آیا شما بهتر از این می توانید عمل کنید؟ به عبارت دیگر می گوید که بر پایه ی نظام سرمایه داری، برای این وضعیت راه حلی وجود ندارد.

از سال ۱۹۳۳ به بعد، یعنی، در طول ۶ سال گذشته، حکومت فدرال و ایالات و نهادهای شهری، به بیکاران چیزی در حدود ۵۰ میلیارد دلار کمک کرده اند؛ مبلغی کاملاً ناکافی که نمایان گر بخش کوچکی از دستمزدهای از دست رفته است، اما برای درآمد ملی در حال کاهش، میزانی هنگفت به شمار می آید. در طول سال ۱۹۳۳ که نسبتاً سال احیای اقتصادی به شمار می آید، بدهکاری دولت ایالات متحده دو میلیارد دلار افزایش پیدا کرد و از مرز ۳۸

میلیارد دلار گذشت و به عبارت دیگر تنها ۱۲ میلیارد دلار بیش از بالاترین سطح در پایان جنگ جهانی رسید. در ابتدای سال ۱۹۳۹ این مبلغ از مرز ۴۰ میلیارد دلار هم بالاتر رفت و پس از آن چه؟ بدهکاری ی ملی البته بار سنگینی بر دوش آیندگان خواهد بود. اما معامله ی نوین تنها به این علت که ثروت عظیمی توسط نسل های پیشین انباشته شده بود، امکان پذیر گشت. تنها یک ملت بسیار ثروتمند می توانست خود را درگیر سیاستی فوق العاده و نامعقول کند. اما حتی چنین ملت ثروتمندی هم نمی تواند تا ابد به خرج نسل های گذشته زنده گی کند. سیاست معامله ی نوین با تمام دست آوردهای ساخته گی اش و آن همه افزایش حقیقی ی قروض ملی که به بار آورده است، به طور اجتناب ناپذیری به عکس العمل وحشیانه ی نظام سرمایه داری و انفجار ویران کننده ای در دنیای امپریالیزم منجر خواهد شد.

تروتسکی

آوریل ۱۹۳۹

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM Kargar, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴